

litik, og det, der ængster dem allermost, er Københavns Befæstning, som de nu ere saa ganske sikre paa, at Ministeriet har til Hensigt at gennemføre som Led i vort Forsvar. Jeg tvivler ikke paa, at de ærede Medlemmer i det ny Parti have Fædrelandets Forsvar og Lykke for Øje saavel som enhver god dansk Mand, og at det er Hensigten at gøre det mest mulige for vort Land ogsaa paa dette Omraade, men jeg synes, de savne enhver Berettigelse til at fremkomme med saadanne Udtalelser. Hvor foreligger der noget, der berettiger dem til en saadan Paastand? For mig er det intet andet end Paastande. Det forekommer mig, at de Herrer, som udslynge saadanne Paastande mod os, skulde bevise dem, det gøre de slet ikke. Naar de udkaste saadanne Beskyldninger mod Regeringen og Reformpartiet, kunde man med Billighed forlange at faa at vide, hvorpaa de grunde disse Paastande. Nej, det er ret og slet Digt. Men det forekommer mig, at da dette Parti har saa mange Medlemmer i Forsvarskommissionen, maa de jo være klare over noget, som vi andre ikke kende, og man skulde jo mene, at disse Herrer vare der blevne klare over, at hvad der tilsigtes, er at optage Københavns Befæstning som Led i vort Forsvarsvæsen. Ja, jeg maa nærmest tro, at deres Opfattelse hidrører derfra, thi jeg ser ikke, at der fra andre Steder kan gives dem nogen som helst Berettigelse til at fremsætte en saadan Paastand. Men da disse Folk nu ere saa varme for vort Forsvarsvæsen og ønske en Afgørelse af dette Spørgsmaal, som jeg for øvrigt tror, at alle gode danske Mænd ønske en forsvarlig Løsning af, skulde man næsten formene, efter den Optræden, de vise, at de have Klarhed over, hvordan de selv ønske vort Forsvarsvæsen ordnet. Jeg synes derfor, at de, i Stedet for at staa og sige, hvad andre ville gøre, noget, de slet ikke belægge med Beviser, gjorde rigtigere i at fremsætte Forslag til en Ordning af Forsvarsvæsenet. Jeg antager, at de maa have deres Sager i Orden, saa at de allerede kunne gøre det. Men naar de sige, at de ere saa enige i deres Parti, kommer jeg til at tænke paa, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann), der talte her i Gaar, sagde noget i Fjor om, at Spørgsmaalet om Københavns Befæstning eller ikke Københavns Befæstning, det var ikke for ham et Kardinalpunkt, skulde vi have Københavns Befæstning, saa skulde vi have

den, det betød ikke noget for ham; det, det gjaldt om for ham, var: Nedsættelse af Militærudgifterne. Andre af samme Parti har jeg derimod hørt sige, at Københavns Befæstning vilde være den største Ulykke for Landet. Jeg synes dog nok, at der her er en Forskel paa deres Opfattelse af Ordningen af vort Militærsvæsen! Men da de nu selv sige, at de ere saa enige, synes jeg, det vilde være rigtigt, at de fremkomme med et Forslag, saa vi kunde se, hvad det er, de Herrer ville, og hvorledes de ville have dette Spørgsmaal løst. Det synes jeg i alt Fald var bedre end at staa og fremsætte Anker mod Regeringen og mod et Parti, hvis Hensigter de aldeles ikke kende, Anker, som de intet Bevis have for. Det skulde altsaa være en Opfordring til dette Parti om at holde inde med Skydningen og fremsætte et positivt Forslag om Forsvarsvæsenets Ordning, saa kunne vi jo tale derom. Det var bedre end at tale om hinandens Ærlighed. De Herrer Agitation gaar jo ud paa at udkaste den Beskyldning, at vi ikke kunne blive troede længere. Om de Herrer have større Krav paa at blive troede end vi andre, ved jeg ikke, men jeg tror, at dette er en uheldig Maade at komme til at kritisere hinanden paa, at fremsætte denne Anke. Man kan ikke tro Konseilspræsidenten, man kan ikke tro hele Regeringen og ej heller det Parti og de Folk, der støtte den. Men lad de Herrer komme frem med, hvad de ville, og lad os saa tales ved, saa kunne vi se, om det er noget, vi kunne samles om, i Stedet for at tillægge hinanden slette Hensigter. Det er denne Opfordring, jeg vil rette til dette Parti: at de holde op med at rette for stærke Anker mod os over, hvad vi ville gøre, thi det vide de aldeles ikke noget om.

**N. Andersen:** Det er nu ret snart 14 Dage siden, jeg forlangte Ordet. Det var nemlig den Dag, Forhandlingerne her begyndte, og jeg forlangte det nærmest for at give et lille kort Svar til det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen). Dette ærede Medlem mente nemlig at kunne og burde repræmandere mig for det Svar, jeg havde givet til det ærede Medlem, der talte først, det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen); det Svar, jeg havde givet paa Spørgsmaalet fra det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds om, hvad Højre vilde, om Højre vilde spekulere i den Uenighed, der er opstaaet mellem